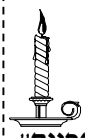

בס"ד י' שבת ה'תשפ"ה
 הדלקת נרות - 17:01
 צאת השבת - 17:53
 רבנו תם - 18:28
שעון חורף - מהלוח המדויק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שְׁנֵה עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ - עלון מס' 1242
 @ ביום רביעי בערב "סעודת" ט"ו בשבט.
 יש להרבות באכילת פירות שנשתבחה בהם א"י.
 @ ביום רביעי לא אומרים "תחנון" במנחה.
 @ סוף זמן "ברכת הלבנה" ביום רביעי עד 00:39

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 יחל את שיעורו בלויין
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש בעשה 20:30
מעייני הפרשה:

פרשת בשלח שבת שירה

כפ"ט"ד: "ותשר דבורה"
 (שופטים ה')

מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמודי השכלתי

וַיִּשֶׁב מֵאוֹת רֶכֶב בַּחֹרֶד
 באחת מאגרותיו של המהר"ם שיף סיים בפסוק מפרשת "בשלח" הערוך בצורת חידה **"ויקח שש מאות רכב (נותר) בחור"**. לאחר ניסיונות מייגעים, פוענחה חידה מבריקה זו בדרך הבאה: **"ויקח שש"** כשאתה לוקח (מפחית) מספר "שש" "מאות רכב" מאותיות "רכב" שהן בנימטרייה 222, נותר **"בחור"** - נותר בידינו 212 מספר העולה לגימטרייה של בחור.

וַיִּיאָמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו מִן הָוָה (ט"ז ט"ו)
 אדם מישראל שאכל את המן - המזון השמימי - היו פניו משתנים ומקבלים צורת אחרת, עד שלא הכירוהו כלל, לא היה זה אותו אדם שלפני כן. **"ויאמרו איש אל אחיו מן הווא"** - איש אמר על רעהו: **מי הוא זה?** הלא אין זה אותו ראובן שמקודם. **צורתו רחנית**. ויאמר משה אליהם הוא הלחם - המזון השמימי הוא **ואשר גרם לכך**. (ר' מנדלי רימנובר)

אִישׁ יֹשֵׁב מִשֵּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת (ט"ו א')
 כתב הסולת בלולה (או"ח סימן נא, ד) בשם המדרש **שהאומר שירה זו בשמחה רבה ובטעמים כאילו הוא עצמו יוצא ממצרים ועובר בים והקב"ה מצילו**, מוחלין לו עוונותיו. ובצפורן שמיר (ב), כדל להגאון החיד"א כתב שיצייר בדעתו כאילו עומד ביבשה בתוך הים והמצרים טובעים והוא ניצול, סגולה גדולה וטובה לכפרת עוונות.

שאלה: איזו ברכה בירכו ישראל על המן?
תשובה: בספר חסידים כתב שבירכו על המן "המוציא לחם מן השמים". רבי חיים פלאגי" כתב שיש לברך "מזונותי" שהוא היה כמו פת הבאה בכיסוני ומשום שקבעו עליו סעודה יש לברך עליו "המוציא". בשו"ת תבואות השדה כתב כיון שכל אחד היה טועם מה שרצה לאכול לכן כל אדם בירך את הברכה המתאימה לאותו מאכל שרצה.

איזו ברכה אחרונה בירכו ישראל על המן?
תשובה: הגמרא מסכת ברכות (מח ע"ב) אמר רב נחמן, משה תיקן לישראל ברכת הון בשעה שירד להם מן. דהיינו ברכה ראשונה מברכת המזון.

פִּנְתַּי הַנְּיָבִים וְהַפְתָּגְמִים
לא טמן ידו בצלחת = לא יִשֶׁב בְּחִבּוּק דָּיִם. צִלְחַת = כִּיס בְּבָגָד.

דוגמה: בְּחוּדֵשׁ אֵינִי שֹׁנֵת תְּשִׁלֵּד, לְאַחַר שׁוֹרֵת פְּגוּעִים בְּשׁוֹבֵי הַצֶּפֶן, הוֹקֵם "הַמְשַׁמֵּר הָאֶזְרָחִי", לֹא טִמְנֵתִי דָּי בְּצִלְחַת וְהִצְרַפְתִּי אֵלָיו.
מקור: טָמַן עֵצֶל דָּוֹ בְּצִלְחַת, גַּם אֶל פִּיהוּ לֹא יִשְׁבֶּנָה [מִשְׁלֵי יט, כד]. (ניבונוכין)

- ← לאחר היציאה ממצרים, הולכים משה במדבר.
- ← המצרים רודפים אחרי בני ישראל ומשיגים אותם על שפת ים סוף.
- ← **קריעת ים סוף**, בני ישראל עברו בשלום בתוך הים ביבשה, והמצרים טבעו בים.
- ← **"אז ישיר משה"**, שירת הים, שיר הודיה לה'.
- ← קורות בני ישראל בדרכם מִן סוף עד להר סיני.
- ← פרשת המן והשֶׁלֶן, שְׁעִינֵי בביטחון בקב"ה.
- ← נס המים מהסלע, ומלחמת עמלק.

ויהי בשלח פרעה (י"ג י"ז)
 מי צווח וי? פרעה צווח וי. (מדרש) זוהי דרכם של כל שונאי ישראל בכל העיתים. **תחילה שוטמים אותנו**, מאשימים אותנו בכל ומבקשים להיפטר ממנו ואילו אחר כך **צורחים על אשר אכחנו ורצינו ללכת** והם עושים כל אשר בידם כדי שלא נוכל לעזוב את הארץ.

ויוסר את אופן מרכבותיו וינהגו בכבודות
 שואל ה"פענח רזא", מדוע כתוב **"אופן"** בלשון יחיד, ולא **"אופני"** מרכבותיו? לכל מרכבה ישנם יותר מגלגל אחד. והתירוץ: שאם היה הקב"ה מוריד את כל הגלגלים, אל היתה הגרשה של טטולו, והמרכבות היו מחליקות על המים. אבל כשגלגל אחד בלבד הוסר, העגלות התחילו לקפוץ עם יושביהן וגרמו להם ייסורים גדולים.

ויקח שש מאות רכב וכל
"ויקח שש מאות..." ר"ת **"שמני"**. ר"ת **שמש**, מלבוסים ולשוים. שבגינם נגאלו ממצרים. **"שש מאות רכב..."** ס"ית **"שבת"**. שהם שבת. **ברית**, מפילין שבגינם יגאלו לעתיד לבוא. **"ככל"** = ר"ת **בן, לוי, וישראל**. (שלמה אלביליה הי"ו)

ככל המהלה אשר-שמתי במצרים לא-אשים עליך כי אני ה' רפאך (ט"ו כ"ו)
 רופא בית קבוע, שאינו מקבל שכרו בעד כל ביקור וביקור, אין לו כל ענין שיחלה לקוחו, כי אם כל תפקידו הוא לשמור על בריאותו ולמנוע מחלה ממנו. כך גם הש"י נתן לנו מצוות וחוקים כדי לשמור על בריאות נפשנו, למנוע ממנה מחלה. פירוש הפסוק: **"כי אני ה' רופאך"** - הלא מלכתחילה ימנעו ממך כל מחלה. (תורה משה)

וילינו העם על משה לאמר מה נשתה
 הקשר בין פרשת "בשלח" ל"פורים"? אומר הרב שר שלום מבלעזא זיע"א: **"וילינו העם על משה לאמר 'מה נשתה' (טו, כד) עם ישראל התלוננו מתי נוכל לשתות הרבה יין? מיד נאמר 'ויוורו ה' עץ' בעוד כחודש ימים (פורים) יתלו את המן על העץ ואז תוכלו לשתות"** ועד דלא ידע בין ארוך המן לברוך מרדכי..."

הסיון ממשול מדרג עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים **"לדעת"**, **"חידושי"**, **"דרשו"**: <http://ladaat.info/> <https://www.hidush.co.il/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

סדר ט"ז בשבט

תפילה על אתרוג נאה מאת ה"בן איש חי":

יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שתתברך כל אילנות האתרוג להוציא פרותיהם בעתם, ויוציאו אתרוגים טובים יפים ומהדרים ונקיים מכל מום. ולא יעלה בהם כל חזזית ויהיו שלמים, ולא יהי בהם שום חסרון, ואפילו עקיצת קוף. ויהיו מצויים לנו וכלל ישראל אחינו בכל מקום שהם, לקיים בהם מצות נטילה עם מצות נטילה עם הלולב בחג הסוכות שיבא עלינו לחיים טובים ולשלום, בפאשר צויתנו בתורתך על ידי משה עבדך: "ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ עבת וערבי נחל".

נוהגים לערף את השלחן בפרות אילן.

ארבעה ראשי שנים הם:

באחד בניסן - ראש השנה למלכים ולרגלים.

באחד באבול - ראש השנה למעשר בהמה.

באחד בתשרי - ראש השנה לשנים ולשמיטין וליובלות, לנטיעה ולירקות.

באחד בשבט - ראש השנה לאילן, כדברי בית שמאי.

בית הלל אומרים בחמשה עשר בו!

א. יקחו מאכל העשוי מן החטה או שעורה - כגון עוגות ויברכו עליו "בורא מיני מזונות".

אחר שילאכלו מעט יאמרו פסוקים בענין חטה ולחם:

"ושמרת את מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו: כי יהוה אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר: ארץ חטה ושערה ונפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש: ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אנביה ברזל ומהרריה תחצב נחשת".

מהחטה עושים את הלחם שהיא עקר המזון של גוף האדם. **חטה** - בגימטריה 22, כנגד 22 אותיות התורה שהיא עקר המזון של נשמת האדם.

ב. יקחו כוס יין או מיץ ענבים ויברכו "בורא פרי הגפן" יאמרו פסוקים וימדרשים: "ויין ישמח לבב אנוש להצחיל פנים משמן ולחם לבב אנוש יסעד".

אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן: מנין שאין אומרים שירה אלא על היין? שנאמר: "ותאמר להם הגפן החדלתי את תירושי המשמח אלהים ואנשים" אם אנשים משמח - אלהים במה משמח? מכאן, שאין אומרים שירה אלא על היין! (ברכות לה').

ג. יקח זית, ואם אין לו זית יקח תמר או תאנה או רמון ויברך בקול רם, ויכון שבברכת העץ הוא פוטר את כל פרות האילן שיש על השלחן. ברכתו "בורא פרי העץ". לאחר אכילת זית יאמר: "זית רענן יפה פרי תאר קרא ה' שמך" כשם שהשמן מאיר - כך ביהמ"ק מאיר לכל העולם שנאמר: "והלכו גוים לאורך", לכן נקראו אבותינו זית רענן שהם מאירים לכל באמונתם.

ד. לאחר אכילת תמר יאמר:

דרש רבי חייא בר לולני: כתוב: "צדיק כפתר יפרח כארוז בלבנון ישנה", אם נאמר תמר למה נאמר ארוז, ואם נאמר ארוז למה נאמר תמר? אלו נאמר תמר ולא נאמר ארוז הייתי אומר: מה תמר אין גזעו מחליף - אלו צדיק חס וחלילה אין גזעו מחליף - לכן נאמר ארוז, אלו נאמר ארוז ולא נאמר תמר, הייתי אומר: מה ארוז אין עושה פרות - אף צדיק חס וחלילה אין עושה פרות - לכן נאמר תמר ונאמר ארוז (תענית כה').

ה. לאחר אכילת תאנה יאמר:

אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן כתוב: "נוצר תאנה יאכל פריה"? למה נמשלו דברי תורה לתאנה? מה עץ תאנה זה כל זמן שאדם ממשיך בו מוצא בו תאנים. אף דברי תורה כן כל זמן שאדם הוה בהם מוצא בהם טעם טוב.

ו. לאחר אכילת רמון יאמר:

אמר ריש לקיש: פושעי ישראל אין אור גיהנם שולטת בהן קל וחמר ממצבח הזהב, מה מצבח הזהב שאין עליו אלא כעלי דינר זהב עמד כמה שנים ולא שלטה בו האור, פושעי ישראל שמליאין מצוות פרמון שנאמר: כפלת הרמון רקתך. ואמר רבי שמעון בן לקיש: אל תקרי רקתך אלא רקתך, שאפילו ריקנין שבך מליאין מצוות פרמון, על אחת כמה וכמה" (ערובין יט ע"א).

ז. לאחר אכילת אתרוג יאמר:

"ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר" - זה האתרוג. והוא מרמז על השכינה, ועל ידו המלך, ועל הנשמה הטהורה של כל יהודי. ולכן צריך להיות נקי מכל פגם וכתם, כי הנשמה טהורה היא יצריכה להשאיר נקיה מחטאי העולם.

ח. לאחר אכילת אגוז יאמר:

אל גנת אגוז ירדתי לראות באבני הנחל לראות הפרחה הגפן הנצו הרמנים. למה נמשלו ישראל לאגוז? מה אגוז זה אתה רואה אותו כלו עץ ואין תוכו נר, אך כשאתה פוצעו אתה מוצאו מלא מגורות מגורות של אוכלים, כך ישראל - צנועים וענוותנים במעשיהם ואין תלמידים שבהן נכרים ואין מתפארים להכריז על שבחו, אך אם אתה בודקם אתה מוצא אותם מלאים חכמה.

ט. לאחר אכילת תפוח יאמר:

כתפוח בעצי היער כן דודי בין הבנים בצלו חמדתי (יששכר ופריו מתוק לחכי): למה נמשל הקב"ה לתפוח? לומר לך מה תפוח זה נראה לעין בלא כלום אך באמת יש בו טעם וריח, כך הקב"ה חסו ממתקים וכלו מחמדים ונראה לעובדי כוכבים ולא רצו לקבל התורה, והיתה התורה בעיניהם כדבר שאין בו טעם, ובאמת יש בו טעם וריח, טעם מנין? שנאמר (תהלים לד) טעמו וראו כי טוב ה', ויש בו מאכל דכתיב (משלי ח) טוב פריי מחרוץ ומפז, ויש בו ריח שנאמר (שיר השירים ד) ריח שלמתידך פריח לבנון.

יקחו פרי מפרות האדמה ויברכו "בורא פרי האדמה"

יקחו מאכל כלשהו שברכתו "שהכל" (כמו סוכריה או שוקולד) ויברכו "שהכל נהיה בדברו"

לא לשכוח "ברכת על המחיה" וברכה אחרונה לאחר שתיית רביעית משקה או אחר פירות.

דילמת השבת

לצד ענף היהלומים המשגשג באנטורפן שבבלגיה, פורחת בעיר גם תעשייה מפותחת של תכשיטים, כשגם בתחום הזה השתלבו יהודי המוקם בחצלחה רבה. אליהו הוא יהודי שהיגר לבלגיה מגרוזיה, בעל חנות לתכשיטי זהב ברחוב 'פליקן סטריט' הנודע, שלכל אורכו פרושות חנויות רבות דומות. לפני שנים, נרקס בינו קשר ידידות חם ובעקבותיו, תודה לא-ל, אליהו החל לקיים כמה מצוות. הוא החל להניח תפילין, הקפיד על כשרות, ומפעם לפעם הוסיף מצווה חדשה לרשימת המצוות שכבר קיים. אלא שבתחום אחד נוסף ניסיונותיו לשכנעו ולדבר על ליבו שיקבל עליו את מצוות התורה כישלון חרוץ – שמירת שבת. כרוב חבריו הסוחרים, גם אליהו פתח את חנותו בשבתות.

"זה יום המכירות הטוב ביותר", טען. באותה תקופה בחייו הכסף תפס אצלו מקום מרכזי מאוד, וזכה לקדימות אפילו על פני המשפחה והילדים... יום אחד בא אליי אליהו ועיניו נוצצות. "החלטתי שלא לפתוח עוד את חנותי בשבת", בישר בהתרגשות.

"כל הכבוד!" אמרתי, כשאני מתרגש בעצמי, ועודדתי אותו לדבוק בהחלטתו. יום ראשון אחד, התקשר אלי אליהו ואמר בטון שכולו הבעת דיכאון: "כבוד הרב, אני חייב לראות אותך!" קבענו להיפגש בבית חב"ד, וכשהופיע – היה אליהו נראה נסער. "אני צריך תיקון, תיקון גדול!", אמר לי.

"במה מדובר?" התעניינתי בזהירות, ואליהו החל מספר את שאירע ביום האתמול – שבת. זו הייתה השבת שלפני החילת השנה האזרחית. שבת זו נקראת בפי סוחריה הזהב והיהלומים ה יהודים באנטורפן – כמה אבסורדי, "שבת הגדול", משום שבשבת זו החלו קונים תכשיטים לנשותיהם ולא רק. היקף המכירות בשבת זו נוסק דרמטית והרווח בהתאם. "כל הלילה התהפכתי על מיטתי", התודה אליהו. "המחשבה על יום המכירות הגדול שאחמץ מחר לא הרפנה ממני. שקמתי בבוקר חשתי כי מעיי הנפכים... התגברתי והלכתי לבית-הכנסת. כל התפילה לא הייתה מרוכזת."

"בשבויה מהתפילה החלטתי לעבור, רק לעבור, דרך הרחוב של החנויות, להציץ ולהמשיך הלאה". "אני נכנס לרחוב. מה אומר לך, כבוד הרב, זה היה מחזה קשה בשבילי. כל החנויות מלאות קונים עד אפס מקום. רק החנות שלי סגורה על מנעול וברחתי, ריקה ושממה". פתאום הבחין בי חבר מחנותי סמוכה. "היי, מה קורה? פרשת לגמלאות?!", שאל בתימהון. דבריו כמו תחכו בכשרי. "לא פותח בשבת" עניתי. הוא הביט בי כפי שמביטים באדם שיצא מדעתו. "אני רציני לגמרי", הוסיפתי. "כבר כמה שבועות שאיני פותח את החנות בשבת". הוא השיר אליי מבט ואמר: "שמע טוב, אליהו, תן אתה לא-לוקים את כל שבתות השנה, אבל שבת אחת הוא חייב לתת לך. לטור חנות בשבת הגדול!?" אני מתפלא על כך... פקח את העיניים, ראה מה קורה כאן! אמר והצביע על ההמון שגדש את חנותו ואת שאר החנויות.

"כמעט התפתיתי. ברגע האחרון נשאתי את רגלי ומיהרתי לביתי. נכנסתי הביתה מבובל כל. עשיתי לאשתי וילדתי 'קידוש' ולפתע חשתי סחרחורת. במקום יין, ראיתי לגד עיני צמידים, שרשרות, טבעות ושאר תכשיטים. חשבתי על חבריי שבסוף היום יצחקו כל הדרך אל הבנק וליבי נחמץ. רגלי ביקשו להוליכני חזרה לחנות."

"ברגע הזה ידעתי כי עליי לעשות צעד קיצוני. לא מרגיש טוב", פלטתי, "אני הולך לנוח". הסתגרת בחדר-שינה. רוקנתי לתוכי חצי בקבוק וודקה וכעבור דקות מספר נפלתי אל המיטה ושקעתי בשינה עמוקה והתעוררתי רק בערב. לשבחה של אשתי ייאמר כי לא הציקה לי בשאלות מיותרות. כנראה חשה כי דבר-מה מסעיר אותי.

אליהו סיים את סיפורו ואמר בעיניים מושפלות: "כבוד הרב, אני באמת מצטער על שכן עברה עליי השבת – בשכרות ובשינה. באתי אלך לבקש תיקון". לשמע סיפור גבורתו של אליהו, זלגו עיניי דמעות. כחשך

בכך, הוא הצטרף לבכיי ושאל חרד: "מה, כל-כך נורא המצב? אין לי שום תיקון?!"

"לא, אליהו יקירי, לא הבנת – ניסיתי להסביר. אני ממש לא בוכה על גודל 'העוון' שלך. להיפך, אני בוכה מקנאה ומהתרגשות. אני נפעם כולי מגבורת הנפש שלך!"

אליהו נראה נבו והביט בי כלא מבין. "ראח", המשכתי, "אני בוחן את השבת שעברה עליי ומנסה להשוותה לשבת שלך. אני קמתי בבוקר, טבלתי במקווה, הלכתי לבית-הכנסת והתפללתי בנחת וברוגע. שום דבר לא טרד את שלות השבת שלי ושום סערה לא התחוללה בקרבי. שבתי הביתה לסעודת שבת, עם דגים, בשר וזמירות. ממש תענוג. ובכן, מה השבת תרמה לי – זה ברור לגמרי! לעומת זאת, מה אובי נתיי לה, מה אני הקרבתי למענה?!"

"על כך אין לי תשובה של ממש... ואילו השבת שלך, לאחר שהיית רגיל במשך שנים לפתוח את חנותך בשבת, התגברת וחדלת מכך. והנה אתה ניצב מול כל החנויות המלאות קונים, מתלבט ומתייסר – ובכל-זאת מצליח לעמוד בניסיון העצום. יש לך מושג איזה עונג גרמה השבת שלך במרומים? אילו 'מטעמים' עשו ממנה בשמיים? אני כולי קנאה בשבת כמו זו שלך!" (הרב שבתי סלבטיצקי)

מתפילה במנין לא מפסידים, להיפך...

הרב יחיאל בר לב נסע למסחרו לאמריקה וקיבל על עצמו בהגיעו לשם שתי קבלות: האחת – להקפיד לא להסיר לעולם את הכיפה מראשו, והשנייה, להקפיד על תפלה במנין שלש פעמים יום. זמן קצר אחר הגיעו, הוצעה לו משרת הוראה בשיקגו. הוא קיבל על עצמו את המשימה. וקצר הצלחות יפות. בכל זאת עדיין העיבה דאגה אחת על מצב רוחו – הוא טרם הצליח לקבל 'גריין קארד', כלומר: אישור שהייה חוקי בארצות הברית למשך תקופה ארוכה.

רב בית הכנסת שבו התפלל, יעץ לו לפנות לחברת יא"ס, המתמחה בעזרה למהגרים. הוא יצר קשר עם אחד מעורכי הדין של החברה, וכעבור כמה חודשים הודיע לו הלה כי הצליח לקבוע עבורו פגישה עם סוכן פדרלי. "בפגישה הזו ייחרץ גזר דינו של הגריין קארד שלך!" ציף אזהרה, "הקפד לבוא בזמן ולהיות לבוש באופן מכובד!"

הפגישה נקבעה לשעה ארבע, וזמנה תפלת מנחה בתקופה זו היה בשעה חמש אחר הצהריים, החליט הרב בר-לב להתפלל מיד לאחריה. בדיוק בשעה ארבע הוא ניצב בחדר הקבלה של אותו סוכן יחד עם עורך הדין שלו.

בשעה ארבע וחצי התרום הרב יחיאל ממקומו והתכונן לצאת. "לאן אתה יוצא?" – עורך הדין נעמד לפניו.

"להתפלל תפלת מנחה". "אם תלך, הסוכן הפדרלי ייפגע שלא המתנת לו, ואין סיכוי שתקבל את הגריין קארד".

"הגריין קארד חשוב לי מאד" – השיב הרב בר-לב – "אבל תפילת מנחה חשובה יותר". הרב בר-לב יצא להתפלל, וכשחזר מצא את המשרד נעול. הפגישה הוחמצה. ועם זאת לא יכול היה להתעלם מתחושת הסיפוק שמילאה אותו – הוא עמד בקבלה שלו!

עורך הדין יצר איתו קשר למחרת בבוקר...

קולו היה נרגש וחגיגי: "לא תאמינו". כמה דקות אחרי שעזבת את המקום הגיע הסוכן הפדרלי. הוא שאל מיד היכן אתה נמצא. בלית ברירה הסיפתי לו שיצאת להתפלל בבית הכנסת. עורך הדין המשיך לספר את ההשתלשלות הניסית: "וואז אמר הסוכן: 'אוקיי. תזמין את היהודי הזה שוב, אם הוא כל כך נאמן לאמונתו, אין לי ספק שהוא יהיה נאמן לעבודתו!' סיים בהערכה". עורך הדין היה אחוז התפעלות מן הנס שהיה עד לו, אך הרב יחיאל לא היה מופתע יותר מדי. "מעולם לא ראיתי אדם שהשקיע בקדושי ברוך הוא והפסיד!" אמר לו – "אני רק אחד מתוך רבים שמסרו נפשם על מצוה, וזכו לראות במו עיניהם את הרווח שיצא להם ממנה" (סימנא טבא – הרה"ג רבי שלמה לוינשטיין)

סגולה לפרנסה - פרשת המזן

מסביר משה על המן (שמות ט"ז):

"הוא הלחם אשר נתן ה' לכם לאכלה". ובעקבות בקשת משה מהעם ללקט "איש כפי אכלו" מעידה התורה (שם פס' י"ז): "ויעשו כן בני ישראל, וילקטו המרבה והממעט". רש"י: "יש שלקטו הרבה, ויש שלקטו מעט, וכשבאו לביתם ומדדו בעומר איש איש מה שלקטו, ומצאו שהמרבה ללקוט לא העדיף על עומר לגולגולת אשר באוהלו, והממעט ללקוט לא מצא חסר. וזהו נס גדול שנעשה בו".

"מרבה"=247. "ממעט"=169. ההפרש=78. "לחם"=78.

נס גדול נעשה בלחם שירד להם משמים.

כאשר רואים בני ישראל את הלחם שירוד להם מהשמים הם אומרים (שמות ט"ז ט"ו): "מן הוא", ומסבירה התורה "כי לא ידעו מה הוא".

"והעמר, עשרית האיפה הוא".

מכפלת אותיות המילה "האיפה" =5x80x10x1x5=20,000. עשרית מזה, עשרית האיפה, שווה = 2,000. מכפלת אותיות המילה "מן" =40x50 שווה = גמ 2,000.

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

חינוך לט"ו בשבט - "העץ והאדם"

החיד"א מביא ידמיון בין העץ לחינוך הילדים "העץ עם הטיפול המסור יותר ניב פירות עסיסיים יותר וגדולים בהרבה. כגודל ההשקעה כך התוצאה! כך בני האדם: כדי שהילדים יהיו טובים יותר יש להשקיע בהם הרבה יותר... בכל פרי טמון גרעין שיש בו פוטנציאל להצמיח עץ שלם כמו זה שממנו הוא נקטף.

כך בכל ילד טמון פוטנציאל - רק צריך להוציא מן הכוח אל הפועל... העץ ניזון מזבל כדי להוציא פירות מתוקים.

"דמיון בין העץ לאדם":

כשם שהעצים זקוקים למים על מנת לחיות, כך האדם זקוק לתורה (שנמשלה למים) כדי לחיות... כשם שהאילן זקוק לרוח כדי לפרוח ולצמוח, כך זקוק האדם לרוחניות על מנת לפרוח ולשמוח.

במסכת תענית אמר רבי יוחנן מאי דכתיב 'כי האדם עץ השדה', וכי אדם עץ שדה הוא?! אלא משום שכתוב 'כי ממנו תאכל ואותו לא תכרות', וכתוב "אותו תשחית וכרת". הא כיצד? אם תלמיד חכם הגון הוא - ממנו תאכל ואותו לא תכרות, ואם לאו - אותו תשחית וכרת.

סרכה זרבה
שמואל זרבה
שרעבי
שיבורכו מפי
עליון ובכל
מילי דמיטב
בריאות איתנה
ופרנסה טובה
ויזכו לשנים
רבות וטובות
מוקדש לעיני
שה בת מלכה ז"ל

סרכות אכילופי
אכילא והתל סאלם
לרגל הולדת הבה
יהי שרתגלד
כאמותנו שרה ורבה
רחל ולאה, תזכו
לחופתה ותצלח
בכל דרכיה ומעשיה
ונחת ושלוה
ליהודה ואתי סאלם
אבשלום ודורית ינאי

סרכה זרבה
לדינאל ודמר יצחק פוד
שתמו לטעוה הרביעית בליון
זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל
תגן בעדם, לפרואתם
הולחתם שיתברכו בכל
מילי דמיטב ברוחניות
ובגשמיות, ויתגשמו
משאלותם, פרנסה טובה
לרפואת דינאל בן שולמית
ולרפואת תמר בת רבקה
להבדיל לעיני שולמית בת עזרא ז"ל

סרכה זרבה
לדניאל ודמר יצחק פוד
שיבורכו מפי
עליון ובכל מילי
דמיטב אבריה
הקביה דרכם
ומזלם בריאות
איתנה ופרנסה
טובה ויזכו
לשנים רבות
וטובות והצלחה
לכל ילדיהם

סרכות אכילופי
למאור ועל זוויד
להולדת הבן
יהי שיעלה במעלות
התורה והיראה יצליח
בכל דרכיו ומעשיו
ויזכה לאריות ימים
ושנים ויגדל לתורה
לחופה ולמעשים
טובים ונחת ושלוה
לציון וציפורה זוויד
לאריה ותמר צדקה

כל הישועות והברכות
לכיסים וטובה בכוריה
שתמו לטעוה הרביעית בליון
זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל
שיבורכו ברפואה שלימה
ובכל מילי דמיטב ברוחניות
ובגשמיות, פרנסה טובה
אושר נחת ושלוה
לרפואת חדר בת מרים
טובה בת דבורה אושר בן חמדה
לרפואת ניסים בן סולטן
לעיני משה בן סולטן ז"ל

רפואה שלימה
לשרה מוסא
בת ביבי (אביבה)
הקביה ישלח
מזור ומרפא
לרמיב אבריה
ושס"ה גדיה
תחזור לאיתנה
ותזכה לשנים
רבות וטובות
ותרווה נחת
מיוצאי חלציה

סרכה זרבה
לידידו המוהל
ר' אכירן שלומי
יצליח בכל דרכיו ומעשיו
יאיר הקביה דרכו ומזלו
מתוך בריאות איתנה
ופרנסה טובה
וירוה נחת ושלוה
מכל יוצאי חלציו
וימשיך לזכות את
הרבים עם רעייתו מירב

סרכה זרבה
לדוד מרים מוסאי
על תרומתם לכיכוי
הרבים, שיבורכו מפי
עליון ובכל מילי דמיטב
רוחניות וגשמיות
יאיר הקביה דרכם
ומזלם מתוך בריאות
איתנה ופרנסה טובה
וירוה נחת ושלוה
מכל יוצאי חלציהם
ולעיני שולמית בת נובה ז"ל

סרכה זרבה
למרדכי ודינה אלעזר
שתמו לטעוה הרביעית בליון
זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל
תגן בעדם, לפרואתם
הולחתם שיתברכו בכל
מילי דמיטב ברוחניות
ובגשמיות, ויתגשמו
משאלותם, פרנסה טובה
אושר ושלוה ונחת
מכל יוצאי חלציהם
להבדיל לעיני סולטנה בת יוסף ז"ל

סרכה זרבה
לפנחס ודורית ישראל
שיבורכו מפי עליון
ובכל מילי דמיטב
רוחניות וגשמיות
יאיר הקביה
דרכם ומזלם מתוך
בריאות ופרנסה טובה
וירוה נחת ושלוה
ויזכו לעוד נכדים
ויוגיגים לילדיהם

סרכה זרבה
לעייני הצנועה והענוה
מכלול בללו
בן רבקה ז"ל
ט"ו שבט פקידת שנתו

סרכה זרבה
לעייני הצנועה והענוה
שרינד ויזודה
בת שמואל ז"ל
י"ב שבט פקידת שנתה

סרכה זרבה
לעייני הצנועה והענוה
זולכיה אהרני
בת שלום ופרי ז"ל
י"ב שבט פקידת שנתה

סרכה זרבה
לדבורה דודיה
בבן מפי עליון
מתוך בריאות
ופרנסה טובה
ונחת ושלוה
מיוצאי חלציה
ותזכה לשנים
רבות וגשמיות
טובות בעלה מנחם
וברכה והצלחה
שמואל ותהלתו-חן

סרכה זרבה
לעייני הצנועה והענוה
סולטנה ונולגליאן
בת שמחה ז"ל
יום ראשון יא' שבט
15:16 עליה לבית העלמין
16:00 בבית העלמין.
בערב שיעור 19:30
ב"מרדכי הצדיק"

סרכה זרבה
לעייני הצנועה והענוה
שלום ונולגליאן
בת מלכה ז"ל
בן רחל ז"ל
ט"ו שבט פקידת שנתו

סרכה זרבה
לעייני הצנועה והענוה
ליון מלכה ז"ל
בן ריטה ועמרים היינו
ט"ו שבט פקידת שנתו

סרכה זרבה
לעייני הצנועה והענוה
זולכיה אהרני
בת שלום ופרי ז"ל
י"ב שבט פקידת שנתה

סרכה זרבה
לעייני הצנועה והענוה
זולכיה אהרני
בת שלום ופרי ז"ל
י"ב שבט פקידת שנתה

סרכה זרבה
לעייני הצנועה והענוה
זולכיה אהרני
בת שלום ופרי ז"ל
י"ב שבט פקידת שנתה

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :

שלמה לארי בן מרים היינו
אברהם נאמן בן מרים היינו
ישראל פרגי רמאל בן מרים היינו
יאיר חיים בן דליה וסביח היינו
אסתר אהרני בת גוהה מנבית
נהיית שראלי בת שרה מנבית
ריחן רחל בת גיריאן מנבית
מרגלית מוסאי בת שמחה מנבית
לידה הרוני בת מרי מנבית
הרב יעקב שיראלי בן חנה מנבית

אברהם יגל בן רעות היינו
יוסף אהרני בן ביבי היינו
דוד דודי בן נרגס וזכריה היינו
שמואל זוויד בן ביבי היינו
בסמת חוברה בת נורית מנבית
חנה דודי בת שרה מנבית
דינה מוסאי בת חנה מנבית
דליה נסימי בת גורג'יה מנבית
בהטרי אשראבן בת נובה מנבית
דינה לזרבי בת סולטנה מנבית

ליון מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה
אורן אהרן ז"ל בן ריטה שתחיה
אבשלום יעקב בן חיים ושודיא ז"ל
משה בכורי בן סולטן ואברהם ז"ל
אהרון אהאל בן מרים ויוסף ז"ל
גיאני יעקובי בת גולשן ז"ל
רחמים בן ברכוסה ז"ל
סולטנה גולגוליאן בת שמחה ז"ל
בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל